

81. Fra forhenværende Pakmester ved Statsbanerne *A. B. Møller* af Aarhus om Pension eller aarlig Understøttelse. (Indbragt den 14. Januar 1907 af Folketingsmanden for Aarhus Amts 3die Valgkreds, *Samuelsen*.)

Andragendet er en Gentagelse af et i forrige Samling indgivet Andragende, om hvilket Udvalget ikke gjorde Indstilling (se Tillæg B. for 1905—06, Sp. 1509—10).

Udvalget gør ikke Indstilling.

82. Fra Mejerist, forhenværende menig ved den vestindiske Hærstyrke, *J. Nielsen* om Forhøjelse af Understøttelse. (Indbragt den 14. Januar 1907 af Folketingsmanden for Odense Amts 1. Valgkreds, *Marott*.)

Af et med Andragendet følgende Bilag (et Eksempel af Social-Demokraten for den 19. August 1906) fremgaar det, at Andrageren under sin Tjenestetid som vestindisk Soldat fra 1889—93 er bleven kvæstet i Hoften ved Kanonekcersits, men at denne Beskadigelse, af vedkommende Læge, Korpslæge Meyer ved Garnisonssygehuset i København, ikke er bleven erkendt som saadan, og at Andrageren derefter er bleven behandlet som Simulant, sendt tilbage til Vestindien og gentagne Gange straffet. Efter at have frigjort sig for Tjenesten i Vestindien ved at stille for sig, og efter at være hjemkommen til København, opnaaede Andrageren hos Finansministeriet i 1901 en aarlig Understøttelse paa 50 Kr. I Efteraaret 1905 lod Andrageren sig undersøge med Røntgenstraaler af Korpslæge Dr. Fischer, og det konstateredes, at han havde et Brud paa Laarhalsbenet, der havde været brækket lige under Hoften. Paa Grundlag af en Attest herom tilstod Finansministeriet Andrageren en livsvarig Understøttelse paa 252 Kr. om Aaret. I Januar 1906 indgav saa Andrageren en Klage over Guvernør Arendrup, Korpslæge Meyer og Auditor Halvor Hansen. Der blev nedsat en Stabskrigsret, og Resultatet har Andrageren faaet Meddelelse om ved en Skrivelse fra Krigsministeren. Der vil ikke blive gjort Ansvar gældende overfor Korpslægen, nuværende Overlæge Meyer, idet Diagnosen paa det Tidspunkt, Andrageren blev indlagt paa Garnisonssygehuset i København, saa at sige umuligt lod sig stille, da man ikke den Gang var i Besiddelse af et Røntgenapparat, derimod er Ministeriet af den Anskuelse, at Billighed taler for, at der udbetales Andrageren den Invalideunderstøttelse, han er gaaet glip af i Tiden fra Hjemsendelsen og til det Tidspunkt, da der første Gang blev tilstaaet ham Invalideunderstøttelse. I Henhold til denne Betragtning er der tilstaaet Andrageren foruden de 252 Kr. aarlig: 400 Kr. en Gang for alle, nemlig 50 Kr. for hver af de 8 Aar mellem 1893 og 1901, da han opnaaede en Understøttelse paa 50 Kr. aarlig. Andrageren mener imidlertid at kunne gøre Krav paa ikke 8 Gange 50 Kr., men 8 Gange 252 Kr., hvilken sidste Sum er den, der er bleven ydet ham aarlig, fra det Øjeblik hans virkelige Invaliditet er bleven erkendt. Det er dette, hans Andragende gaar ud paa, idet der henvises til, at Hensigten med denne Ydelse en Gang for alle vel maa være at stille Andrageren saaledes, som om han havde nydt den ham tilkommende Understøttelse fra det Øjeblik, da hans Invaliditet burde have været erkendt af rette vedkommende.

1 Bilag medfølger.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til *Finansministeren*.

83. Fra Handelsingartner *J. Olsen* af Fredericia om en Erstatning paa 400 Kr. (Indbragt den 14. Januar 1907 af Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds, *L. Rasmussen*).

Andrageren var Bruger af et Stykke af Fredericia Købstads Markjorder, der blev eksproprieret til Anlæg af Dobbeltsporet paa Banestrækningen Fredericia-Tavlov, og modtog i September 1906 ved Forlig 100 Kr. for Afrødetab. Senere indgav han